

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Item de eo quod ait, Et uocem eiu audis, quod uox hominis inspirati
gemituosa sit, & quid sit nescire unde ueniat, quid sit nescire q[uo] uadat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

ad senectutē in proposito permansit, & in reclusionē uitam solitariā duxit, tandēq; cursu consummato ante hos annos ferme quatuor pro terrenis, de quare medio uocata fuerat, nuptijs ad cœlestes (ut credimus) nuptias transmigravit. ¶ Alius quidam, cū penē inconsolabiliter lugeret incolatum suū prolongari, & cum ecclesiastice laudaret mortuos magis q̄ uiuentes, & sicut de Anna legitur nusquam uultus adolescentis in diuersa mutarentur, quadā nocte, cum se sopori dedisset, dolore plenus & totus in luctu, ecce uidit quodam modo cœlum desuper modice aperiri, atq; inde quasi talentū lucidum substantiæ ineffabilis, substantiæ uiuentis, uelociter atq; dicto citius demitti: quod illapsū pectori eius, magnitudine uel pōdere suo protinus illū somno excussit, auro grauius, melle dulcius. Quod ubi illapsū est, primū quidē aliquantula morula quieuit, seq; ab omni motu continuit, illo quoq; quiescente (ut forte resupinus iacebat) & expectante euentū rei, mox autē moueri cœpit, & circuire uterq; interioris hominis, uterq; animæ, quæ (ut faretur) ipse nesciebat earum, quod tantæ esset capacitatis. Circuibat itaq; modo mirabili res uiua, & uera uita, semperq; circuitus sequens erat præcedente maior, multoq; amplior, donec tandem ultima in fusio ueluti quoddam magnum flumen inundans, hoc dabat intelligi uel sentiri, quod totum animæ uel cordis exceptorium plenu esset, & plus capere non posset. Quo facto, iterum quieuit paulisper, ut neq; influeret, quod iam fecerat: neq; efflueret, quod postmodū fecit: & interim uolebat homo interior quasi faciem clarius uidere illius substantiæ uiuentis, sed quodammodo occultabat se, ut nō uideretur facies eius, cū ualde magno pondere portaretur, & in magna dulcedine sentiretur. Postmodū cœpit reflecti, aliamq; in partem circuitus agens in modū fluminis, per leuam latus effluxit, uidentibus oculis interioris hominis, quod cū ultimus fluxus efflueret, paululū substitit, & ecce uidebam (ait) quia substantia illa pulcherrima quasi aurum liquidum erat.

Qualis est illa
spūll. infusio.
Psal. 119.
Eccl. 4.
1. Reg. 1.

¶ Item de eo quod ait, & uocem eius audis, quod uox hominis inspirati gemituosa sit, quid sit nescire unde ueniat, quid sit nescire quo uadat. Cap. XIX.

Gitur quia nemo scit, nisi qui accipit quamlibet gratiarum eiusmodi, recte & ueraciter dicit ipsa ueritas, & uocem eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Audis uocē gemētis, audis uocē uerba dei loquētis, sed nescis ul' qualis de camino gemituosa uox formata sit, uel qualis de flumine uox exultationis & confessionis imbuta & lætificata sit. Hoc est nescire unde ueniat. Et qd est nescire quo uadat. Nimis nescire quid desyderet, cur exultans gemat, gemens exultet. Ipse scit quo tendat, & secundum scientiam ueram loquitur. Quemadmodum desyderat ceruus ad fontes aquarum, ita desyderat anima mea ad te deus. Et cætera his similia. ¶ Tu forte, dum ille secretum se esse putat, uel secretum habere quod amat, ut absq; arbitris fortiter pro uelle suo gemat, & uocem sui gemitus ipse audiat, quam utiq; ipsum audire, sicut panem comedere delectat, ita ut ueraciter possit dicere, fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, tu (inquam) forte casu, illo ignorante, prope accubabas, & illo eiulante in sublimē, & gemitibus frena laxate, audisti & miratus es, audisti & cōpassus es, quippe qui eiusmodi uulnus nec dum expertus eras, & iccirco nesciebas tantorum gemituum quæ uel qualis causa erat. Et reuera mirari poteris. Quis enim tam fortiter gemere potest pro aliqua seculi amaritudine, quam gemit ille qui eiusmodi est præ dilectiōis dei dulcedine? Ibi plane est quod apłus loquitur. Nam qd oremus, sicut oportet, nescimus, sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Et uere mirum atque ineffabile est, quod cum iste spiritus illis, qui dicunt, super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur Syon, pro consolatione detur, unde & dictus uel nominatus est paraclētus, hic idem adueniens, cum se infuderit, totumq; animæ habitaculum in possessionem suam redegerit, adauget gemitus, multiplicat lachrymas, crebriora distendit suspiria, facie tamen permanente lætissima, ita ut tu oppido mireris hilaritatem uultus in publico, cuius quasi per insidias delitescens audieras gemitus in occulto. Sicut ergo nescis unde ueniat, ita & illud nescis quod uadat, nec satis unq; scire poteris, nisi & tibi similiter cōtingat, nisi simile uulnus ab isto spiritu pietatis excipias.

Psal. 47.
Gemitus magnus, sed dulcis pie lugentibus.

Roma. 8

Psal. 136.

In isto